

τικῶν παρακολουθήσωμεν θέλωμεν ἴδει ἀτυχῶς, ὅτι δι' αὐτοὺς πλέον δὲν ὑπάρχει βιβλίον.

Τὸ βιβλίον ἀπέθανε καὶ ἐκνδευθῆ κατὰ τὴν ἀπό τὸ ὀχολεῖον ἀποφοίτησίν των.

Τὴν αἴτην οἰκτρὰν κατάστασιν ὅπου καὶ ἂν στρέψῃ τὸ βλέμμα του ὁ ἐρευνητὴς θέλει συναντήσῃ καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔξῃ τὸν φανὸν τοῦ Διογένηος διὰ τὸ ἀνεύρη εἰς τὰς ἀνωτέρω τάξεις τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀγαπῶντα τὸ βιβλίον.

Ἄλλ' ἢ κατάστασις αὕτη ἢ εἰς πάντας γνωστῆ, ἢ παρασκευάζουσα τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος θὰ ὀφείλῃ νομιζομεν ἀπὸ πολλῶν δεκάδων ἐτῶν νὰ διαγεῖρη τὸ θ υ μ ι κ ὸ ν τῶν πραγματικῶς ἐραστῶν τοῦ βιβλίου καὶ νὰ τοὺς παρωθήσῃ εἰς τὴν εὐρεθιν τῶν αἰτίων τῆς πρὸς αὐτὸ παρατηρουμένης ἀδιαφορίας τὸσον τοῦ μαθητικοῦ κόσμου ὅσον καὶ τοῦ λοιποῦ, εἰς τὴν προδρόμειαν πρὸς ἐξαφάνισίν των αἰτίων ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀπόπειραν ἰδρύσεως ἑταιρειῶν μὲ κεφάλαια τῶν Πατριωτῶν ἐκείνων τῶν Ἑλλήνων οἵτινες πολλαχῶς ἐπέδειξαν καὶ ἐπιδεικνύουσι τὴν πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπην, διὰ τῶν κολο

διαίων τῶ ὄντι δωρεῶν ὑπὲρ Φιλανθρωπικῶν σκοπῶν, καὶ μὲ σκοπὸν τὴν διάδοσιν τοῦ βιβλίου παρὰ τῶ λαῶ δι' εὐθύνων λαϊκῶν ἐκδόσεων καὶ μὲ ὕλην ποικίλην ἐπιστημονικὴν φιλολογικὴν κλπ. κλπ. Ἐπανταχοῦ τοῦ κόσμου συναντῶμεν τοιαύτας ἑταιρείας καὶ ἐκδόσεις.

Νὰ δεχθῶμεν ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ παρ' ἡμῶν. Ἄλλὰ τοῦτο θὰ εἶναι ὕβρις πρὸς ἕνα λαὸν νοήμονα, ὕβρις πρὸς τοὺς μεγάλους Ἑλληνας Πατριώτας, ὕβρις πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα ἥτις τόσον τὰ γράμματα ἐτίμησεν, ὥστε κατέστη ὁ καθυγητὴς σύμπαντος τοῦ κόσμου.

Ἐλπίζομεν, ὅτι αἱ ὀλίγαι αὗται γραμμαὶ θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ἀπήχησις τῆς μεγάλης ἀνάγκης τῆς ἐκλαϊκείσεως τοῦ βιβλίου καὶ ὅτι ταχέως καὶ ἡμεῖς θὰ κατατάσσωμεν τὴν ἕλην Πατρίδα μετὰ τῶν πεπολιτισμένων τοιούτων τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου. Πολιτισμὸς ἄνευ τοῦ βιβλίου ἀδύνατος, ἄς εἶναι τὸ ἀξίωμα διὰ τὸ μέλλον. Ἡ διάδοσις τοῦ βιβλίου εἰς ὅλας τὰς λαϊκὰς τάξεις ἄγει εἰς τὸν πολιτισμὸν. Τὰ χεῖστα ἄς εἶναι τὸ δεῦτερον τοιούτον.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ σκέψις ἐξακολουθεῖ νὰ κυβερνᾷ τὸν κόσμον ἀλλ' εἰς τὰς ἡμέρας μας δὲν δύναται οὐδὲν ἄνευ τῆς τεχνικῆς.

* *

Ὁ ἄνθρωπος μὴ γνωρίζων νὰ δεσπόζη τῶν παρορμητικῶν τοῦ ἐνότικτου εἶναι πάντοτε ὁ δοῦλος ἐκείνων αἵτινες τῶ ἐπιβάλλουσι τὴν ἱκανοποίησίν των.

* *

Τὰ διηγήματα, οἱ μῦθοι, τὰ ἔργα τέχνης καὶ αὐτὰ τὰ μυθιστορήματα εἶναι πολὺ πλέον ἀληθινὰ ἀπὸ τὰ βιβλία τῆς ἱστορίας. Ἐκφράζουσι πραγματικῶς τὴν αἰσθητικότητα ἐκάστης ἐποχῆς, ἐ-

νῶ ὁ ἱστορικὸς κρίνων τὸ παρελθὸν διὰ μέδου τῆς ἰδικῆς του συγχρόνου αἰσθητικότητος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τὸ ἐννοήσῃ.

* *

Ὁ πόλεμος ἀπέδειξεν ἄλλην μίαν φεγγὰν ἀκομὴν ὅτι ἡ δύναμις ἐνὸς ἔθνους ἐδράζεται περισσότερον εἰς τὴν ἠθικὴν του ἀνάπτυξιν, παρὰ εἰς τὴν πνευματικὴν τοιαύτην. Ἐνας λαὸς εἶναι καταδικασμένος εἰς τὴν παρακμὴν εὐθύς ὡς ἐξαδθενήδουν αἱ ἠθικαὶ του δυναμεις

GUSTAVE LE BON